

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÁPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadóhivatal: Oltstein Adolf.

Főmunkatárs:

IFJ. SZÁDER QYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK:

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Drágább lesz a piac.

A Balkán félszigeten most véghemenő háború nemcsak pillanatnyi pénzfeszültséget okoz Magyarországon, hanem évek hosszú során fogjuk gazdasági hatását is érezni. A Balkán államok területiális elhelyezkedését, ipari és mezőgazdasági fellendülését s ennek következtében a Balkánpiacok elvesztését teljes figyelem nélkül hagyjuk, csak arra terjeszkedünk ki, a mi momentán fenyeget és a mi leginkább gazdaságainkat érdekli.

Ez az élelmi piac várható és tetemes megráglálása. Tudvalevőleg 20.000 holgár jött be rendszerint ebben az időtájtban mikor e sorok napvilágot látnak Magyarországra, akik a városok és falvak végén felállították egyszerű vízemelő páter, rozsteriakat és turták, kapálták, öntözték a földet. — Hihetetlen, hogy iparkodásuk nyomán micsoda gazdag termés lett zöldségben, paradicsomban, káposztában, retekben, paprikában, hagymában. A bolgár ember nem tekintett föl soha eszéért az égre, neki akármilyen száraz nyár volt, — gyönyörűen díszlett a telepe, mert folytonosan öntözte, vízzel elárasztotta és a földről lesülő napfény csodaszépen nevelte az ő piaci áruit. Az ember a piacon pedig álmélkodott, mikor négy fillér-

ért hét-nyolcz paprikát, olykor kétannyit is, meg tömördek zöldséget lehetett kapni. Mikor a magyar embert a bolgár konyhakertészkedésre lelkesítették, mosolyogva jegyezte meg:

— Minek pepecseljek vele, mikor a feleségem egy-két fillért a bolgároktól annyit vehet belőle, hogy egy egész hétre elég.

És hozzá az a csodálatos, hogy a bolgárok egy hold föld árendájában horribilis pénzeket fizettek. — Többnyire négyszer eszt meg a kurrens hérteti árak. És mégis boldogultak! Nemina sunt edies. Azért nem nevezzük meg annak a hűdai holgárnak a nevét, aki egyszer bolgár kertész létele öt-milliárd korona kölcsönt ajánlott föl a bolgár kormánynak, mikor a török-holgár háború most kiütött.

Telhet a bolgár kertészkedés nem olyan apró, félváltól elintézhető dolog. Azt hisszük, minden esztendőben jó sok milliót vittek haza harisnya-worthaimjukken a bolgárok.

De most nem erről van szó. Most arról van szó, hogy ez a szorgalmas, iparkodó külföldi igen gyér számban jön vissza. Ami egyenesen azt jelenti, hogy piacainkon mint jömegárú az ugorika, paprika, zöldség, saláta, káposzta — nagy részben hiányozni fog. A kereslet nagy lesz, a kínálat kevés, ez pedig kellemetlen áremelő hatással lesz.

Az bizonyos, hogy ha gazdaságaink a konyhapénz eddig kevés volt, ezután még kevesebb lesz. Budapest határában már ebben az időben itt voltak a bolgárok, talajt előkészíteni, palántát nevelni, most részben elhullottak a csatamezőn, részben még táborban vannak, nagyban és egészben pedig végképpen oltón maradnak, mert a bolgár kormány a meghódított földön fogja a maga polgárait letelepíteni. És a milyen hazafias a holgár, hogy a háború proklamálásakor ezrével ment haza földünk és ezrével jött vissza Amerikából, ez a hazáját szerető faj örökre hűcsút mond hazánknak, melynek zöldségpiacát uralta.

Egyelőre pedig kevés reményünk van, hogy a mai magyar népünk be fog rendezkedni konyhakertészre. Sok idő fog addig eltelni, míg a mi népünk a kertészkedés pepecselő munkáját megszokja. Amilyen virtussal és könnyedén vágja a rendet, és rakja a buza kereszlet asztalra, éppen olyan immelámmal foglalatostodik a kert kapuát és tocsolóval. De ne essünk kétségbe! Csak átmeneti baj mutatkozik, és bizzunk benne, hogy két nagy tényező: szükség és haszon megfogják változtatni a nép kedvét és hangulatát. Sokat várunk a földművelésügyi minister konyhakertészeti mintatelepeitől. Sokat

◉ ◉ TÁRCZA ◉ ◉

Mungó-park.

Ne tessék politikai karcolatra gondolni. Nem a munkapárt klubjáról van szó.

Mungó park — utazó, a ki a niger folyó felkutatásával szerzett érdemet.

Térszűke miatt nem ismertetjük ennek a híres kutatonak csodálatos utazását, igénytelen, de színes és eleven elbeszélése, a mely visszatérése után nem sokkal később, 1797-ben jelent meg, nem vesztett igazézet voltából, bár azóta száz évnél több idő telt el már. Egyedül, úgy mint híres honfőúr, Bruce, a ki bejárta Abesszíniát és a keleti Szudánt, Park is számtalan akadályon törtet keresztül, szörnyű nélkülözéseket és csatlódásokat viselte el a legnagyobb lelkierevével. Olyan baktatott előre, röngyosan, éhezve, látszólag, az egyik hónapban a sivatag hevében perzselődve, a másik hónapban térdig gázolva csaknem járhatatlan ingoványokban, de sohasem vesztvén el önbizalmát, sem pedig a gondviselésbe vetett hitét. Nyájasságával és tapintatosságával lefegyverezte a benszülőttek gyanakvását, sőt lecsendesítette a benszülőttek mód urainak fanatikus türelmetlenségét is. De betegség és nélkülözés, sajnos, arra kényszerítette őt, hogy vissza-

forduljon, mikor 200 angol mértföldnyire volt innár csak Timbuktuól. Ha Timbuktu lett volna utazásának egyedüli célja, akkor épp oly eredménytelenül tért volna vissza Afrikából, mint elődei. Ámde évek óta új probléma vona magára a geográfusok figyelmét, s ennek a problémának a megoldása volt a többi között Mungó Parknak egyik feladata.

Herodotustól kezdve lefelé számos író említette „a néger föld nagy folyóját,” a mely keletre hőmpölygött széles árját bizonytalan határpont felé. Számos elmélet támadt erre az ismeretlen víziútra vonatkozólag. Vajjon nem ez okozza-e a Nilus örökös áradását, a melynek forrását akkor még titok borította? Vagy talán felső folyása volt az akkor még szintén ki nem kutatót Kongónak, a melynek torkolata a nyugati parton volt? Vagy ez a hatalmas Níger valami nagy felföldi tóba ömlött bele talán? Avagy eljutott talán az Atlanti-oceánhoz valamely még föl nem fedezett lefolyáson keresztül? Ha Park nem is tudott végleges választ adni ezekre a különböző kérdésekre, megvolt neki legalább az az elégtétele, hogy ő volt az első európai ember, a ki látta a lengendás folyamot és a ki előterjeszthette a maga következtetéseit, a melyet e főként benszülőttek kijelentéseire alapított.

„Közlöték velem” — írja Park, — „hogy másnap korán reggel meg fogom látni a Ni-

gert (a melyet a négerék Dsolibának, vagyis a nagy viznek neveznek) . . . Együtt nyargaltunk előre a mocsaras földön, a hol, mikor kíváncsian nézegettem körül, hogy megállassam a folyót, az egyik kísérőm rám kiáltott: Geo affli! (nézd a vizet!) És előre nézve, végtelen gyönyörűséggel ott láttam magam előtt küldetésemnek nagy célját, a régóta keresett felső Nigert, a mely, a reggeli napban csillogva, oly széles volt, mint a Thames a Westminster alatt, és lassan kelet felé hőmpölygött. Odasiettem a folyó széléhez, s miután ittam a vízből, forró hálát adtam a mindenség hatalmas urának, hogy ekként eredménnyel jutalmazta fáradozásaimat.”

Az a körülmény, hogy a Níger kelet felé folyt, egy csöppet sem lepelt meg; mert bárha Európából úgy jöttem el, hogy kétségeim voltak erre a kérdésre vonatkozólag és inkább hajlottam arra a véleményre, hogy az ellenkező irányban folyik, utazásom során oly gyakran tudakozódtam a folyóra vonatkozólag is különböző nemzetiségű négerektől oly világos és határozott utbaigazításokat kaptam arra vonatkozólag, hogy a Níger főiránya a fölkelő nap felé halad, hogy immár alig kételkedhettem ebben, annál is inkább, mert tudtam, hogy Houghton őrnagy hasonló felvilágosításokat gyűjtött össze ugyanazon a módon.”

várunk attól az intézménytől, mely Nagylényben száz magyar mezőgazdasági munkást oktat ki gyakorlatilag a konyhakertészetre. Ez a száz munkás már a jövő évben szőlővárosban rendezti be bolgár telepét, s így ha minden esztendőben száz munkást képeznek ki, így egy pár esztendő múlva mégis csak lesz elég konyhakerti telepünk, mely a különben egyre növekedő szükségletet elfogja látni.

Sovány vigasztalás azonban mára a legközelebb esztendőkre. Az bizonyos, hogy a bolgárok elmaradása placunk megdrágulását fogja eloldozni. Eppen azon a tájon kezd szorítani a csizma, ahol már ugyanis nagyon kellemetlenül érezzük a szorítást. Mindjárt gondoltuk, hogy a drágaság csak fokozódni fog, mikor hallottunk a drágaságot megszüntetni akaró ankettekről. Még ezek a szófia beszédek mindenütt csak a kérdés elmergesítésére voltak alkalmasak. Azt a férfit szeretnők már a gátón látni, aki cselekedetekkel akarja a piac drágaságot megszüntetni, nem pedig anketekkel. Ki az a nagy ember? Ki az a bátor ember? Hadd nézzünk a szemébe! És hadd vegyük le előtte a kalapot.

Kondor Ernő.

Ki hitte volna még néhány évvel ezelőtt, hogy a helyi társadalom e kedvelt tagja a tisztviselői pálya egyhanguságából a zene-művészeti s a zene-irodalom terére lép...

Hogy e téren mily nagy haladást ért el kiváló szorgalmával és különösen vele született tehetségével azt fényesen beigazolta azon estélyén, a melyet folyó hó 23-án a „Hungaria” szálló nagytermében adott elő oly műsor keretében, a mely a nagyszámban egybegyűlt közönséget mindvégig nagy érdekfeszítésre és zajos tapsokra ragadta.

Ugyis mint néhány kiválóan poetikus hangulatu vers előadója, úgyis mint zeneszerző nem közepes tehetségnek bizonyult.

Nem volt szabad átkelnie a folyón, de Szege királya kalauzt küldött hozzá, hogy vezesse el őt tovább lefelé a folyó mentén. És a kalauz azt kérdezte tőle: „vajjon az én hazámban nincsenek-e folyók és vajjon egyik folyó nem olyan-e mint a másik,” oly kevéssé volt képes felfogni benszületett észével a tudományos kutatás gondolatát.

„Modibuban — írja Park — a kis zöld szigetek (egy pár) szorgalmas fellátnak a békés tanyaja, a kiknek bármai biztonságban vannak itt a fenevadak elől (és a felesleges folyam, a mely e helyütt sokkal szélesebb, mint Szegónál, a világ egyik legmegragadóbb látványosságává teszi ezt a helyet.”

Park tovább folytatta utazását hol gyalog, hol kanoóban, s azt tapasztalta, hogy a krokodilok sokkal kevésbé veszedelmesek, mint a „moszkító,” melyek megfosztották őt nyugalmatól és lázat okoztak. Kinos emléke, a melyet a dögvészről megőrzött lelkében, megnyilatkozik abban a gondos záradékban, is, a melyet a kellekék jegyzékéhez, fűzött, s a melyben minden egyes katonára és néger számára, a ki részt vett Park második expedíciójában egy darab moszkító-lakáról és két pár moszkító-nadrágot írt elő a „közönséges ruházat” kiegészítéséül.

Végül azonban a mórok növekvő ellenes indulata és saját bajai arra kényszerítették Parkot, hogy lemondjon arról a gon-

Dalainak mindegyikén végig vonul azon mély érzés a mely a magyar népdalok leg-sajátosabb jellemvonása. Játékának biztossága bámulatot keltő oly annyira, hogy e tekintetben a hegedűművészet jelenleg legkiválóbb mesterét: *Kabellik*-et ha nem is felülmúlja, de ami a zene rendkívül nehéz technikáját illeti, nagyon is megközelíti...

A rendkívül változatos műsor kiválóbbjai voltak „A kis pajtás”, „Velencei Márkus-téren” és „Hajnalihasadásakor”, című elegikus hangulatu versek:

„Nyergelők már a lovakat”, „Sárika kis szentem”, „Kis szívem”, „Ipoly parján”, „Hajnal előtt is”, „Tisza hátán”.

E népdalok mindegyike a magyar dal-költészet egy-egy remeke.

Művészetének legkiválóbb pontja azonban „Valaki románcza” s „Az utolsó nőia” című hegedű-szólo volt, a melynek rendkívül finom zenéje emlékezetes marad mindazok előtt akik e felejthetetlen szép estélyen jelen voltak.

Nem volna tudósításunk teljes, ha nem emlékeznénk a legnagyobb elismerés hangján *Csányi M.*-ről, a „Népopera” karnagyáról aki mint kiváló zongoraművész nemcsak az egyes számok kíséretét látta el a töle már megszokott könnyedséggel, hanem a „Portici néma” és „Pillangó kisasszony” című operából is adott elő néhány igen szép részletet zenei tudásának teljes készségével.

Nagyváradi közönségének a hová a fiatal művész utóhány észére ment, előre is gratulálunk.

Mielőtt e lap hasábjain köszönetet mondánk a város műpártoló közönsége nevében a művészgárda minden egyes tagjának, körünkbe való szíves eljövételükért, hisszük, hogy a közel jövőben ismét mielőbb viszont látjuk egymást.

(—n)

● ● HIREK ● ●

Casínói tea-estély. A szécsényi kaszinó ifjusága a következő meghívót bocsátotta ki: „A Szécsényi Kaszinó Ifjusága folyó évi március hó 8-án Szécsényben a „Hungaria” szálló- és a kaszinó összes termeiben, — tombolával és táncmulatsággal egybekötött — jótékony célú tea-estélyt rendez. Kezdele este 8 és fél órakor. Belépődíj: Személyenként 2 korona.

A szécsényi ír. leányegylet. Ugy értesülünk, hogy a helybeli ír. leányegylet — melyet már régebb idő óta teljesen feloszlottnak hittünk — a közeli napokban újra megkezdte működését, Donner Kálmánné elnöknő vezetésével.

Sorozás. Az idei sorozás városunkban f. évi március hó 13. 14. és 15-én fog megtartani *Gróf Keglevich István* h. elnöklése alatt. — Az állításkötelesek száma 632.

Kéményűz. Folyó hó 25-én délután *Králik János* házánál kéménytűz volt, melytől tüzet fogott a tetőzet is, melyet még idejekorán észreveltek és a szomszéd lakók segítségével hamarosan eloltottak.

A jegyzők államoltása. Lukács László miniszterelnök a választójogi bizottsághoz tartott beszédében kijelentette, hogy egyik legsürgősebb megvalósítására váró reform: a községi jegyzők helyzete. Azt is kijelentette a miniszterelnök, hogy államoltásuk elhatározott kormányzandék, ez ügyben a javaslat készült, mint a választójogi reformhoz tartozó törvények komplexumának egyik része, mely a többivel együtt kerül majd szentesítés alá s egyszerre is lép életbe.

A cukor olcsóbbodása. A magyar cukorgyárak, hír szerint, legközelebb le fogják szállítani a cukor árárt, még pedig azért, hogy gátat vessenek a német cukor beözönlésének.

Az újságírók világából.

— Lapunk eredeti lárcája. —

Don Gundrosz és Tisza.

Szomaházy sürgönyt vár.

Kinek van a legtöbb szabadjegye?

Azt mondja Rákosi Jenő, az újságírók örökbűszkege, hogy ezer kapuja van az idegen elem beözönlésének az irodalomba, — talár azért nem emlékszünk már *Lauka Gusztira*, vagyis irodalmi álneven *Don Gunároszra*, a ki korának népszerű *Sípulása* volt, az első legnagyobb bohém: *Bucsu Gázi* javított és bővített kiadásban, *Életének legénykora* azzal vált ismeretessé, hogy *Petőfi* barátja, házasságánál tanuja volt; életének utolsó éveit pedig arról nevezetése, hogy minden napra lejárt egy — tizkoronás váltója. *Tempora mutantur!*

Mikor *Don Gunárosz* tentatortója és írói aranyere kiapadt, a nagy bohém — hivatalt vállalt: a belügyminisztériumba jutott *Tisza Kálmán* miniszterege alatt. Hivatalát ezzel a jelszóval fogadta el.

— Kinevezési állás nekem nem kell, mert akkor a hitelezőimnek hivataloskodom: a gázsimat lefogják foglalni. Napdíjat akarok! Ez lefogolhatatlan.

Igy is volt. Őt pengőt kapott minden napra *Lauka*.

Tavaszi kalászosok termésének fokozása. Tavaszi kalászosaink termésátlagai kicsi, mert a gazdaközönségünk különösen a zabot, de az árpat is olyan földbe szokta vetni, a mely ki van élve. Az országos magyar királyi növénytermelési kísérleti állomás boldanként 200 kg. szuperfoszfát használt fel a melyet kézzel szórta, 100 kg. szuperfoszfáttal, a mely a Record nevű trágyaszorítóval lett a maggal egyidejűleg ugyanazon sorokba beleszórva. Az eredmény tavaszi búzájánál szórva trágyázás után átlagosan 272 kg., a sorba trágyázásnál 344 kg., termés többet lett. Árpánál szórva trágyázással 144 kg., sorba trágyázással 249 kg. termés többet ért el. Zabnál szórva trágyázással 80, sorba trágyázással 151 kg. többtermést értek el, s a műtrágyázás következtében a több termés nem egy helyen 300—400 kg., s egy esetben 800 kg. volt. — Módjában van tehát minden gazdának ez egyszerű eljárással tavaszi kalászosainak termésátlagát igen jelentékenyen nagy haszonnet fokozni, a mire most annyival is inkább szükség van, mert őszi kalászosokból sokkal kevesebb lett tavaly a folytonos esőzés miatti elvelve mint más években, s így e veszteségeket a nagyobb területekre vetendő tavaszi kalászosok nagyobb termésével kell helyre pótolni.

— **Mozgalmak a munkásbiztosítási törvény ellen.** Az ország iparos és kereskedő közönsége a munkásbiztosítási törvények oly irányban való módosítása iránt indított mozgalmat, hogy a munkaadók minden felelősség alól mentessének fel s a munkásbiztosító pénztárba való bejelentés kötelezettsége jövőben az alkalmazottakat terhelje. Ebben az ügyben felterjesztést intéznek a kereskedelmi miniszterhez s az érdekképviselők pedig köldőtséggel keresik fel a minisztert.

— **Időjárás.** Uglálszik a tavasz enyhe időjárása ezúttal kissé késik, mert úgy a napok mint az esték, igen hidegek. Talán március hava meghőzö a várva-várt fordulatot.

Gyászrovat. A „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjak Köre” külön gyászjelentésben tudatja, hogy a kör egyik alapító tagja **Balgha György**, hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése **febr. 26-án** volt a melyen úgy a kör elnöksége, valamint annak tagjai testileg jelentek meg s az elhunyt koporsójára a kör nevében annak elnöke **Essősy Béla dr.** helyezett **koporsót**. Megjelent a gyász-szertartáson a helybeli önkéntes tűzoltó-testület és nagyszámu gyászoló közönség.

Köztisztaság. Utcaink tisztasága igen sok kívánni valót hagy maga után. Még a főbb útvonalak aszfalt járdái is utcai szemettel és papirhulladékokkal vannak tele. A mellékutakról ily szempontból még beszélni sem érdemes. — Ajánljuk ezen közegészség ellenes állapotok orvoslását a hatóság szíves figyelmébe.

Önkéntesség. Lapunk múlt számában már jeleztük, hogy **Dicker**, a „Hungaria” szálloda és kávéház kezelője — ideiglenesen — a kávéház emeleti külön kis termében egy pompás cukrászdát rendezett be. A cukrászda azonban néhány nap múlva le fog kerülni a casinói épület földszintjére, utjonnan átalakított üzlethelyiségébe, mely a lyári sörkerttel is kapcsolatban van.

Apollo mosgó. A „Hungari” szálló nagyertermében hétről-hétre tartott művész-előadások miatt a mozi kénytelen volt szünetelni. Azonban március hó 2-án (vasárnap este fél 9 órakor) a szálló kellemesen fölött nagyertermében — terített asztalok mellett — újból megkezdte előadásait szentációs műsorral. — A jó mozi már felkúzdította magát a színház mellé, mely ma csak évtizedek erkölcsi tökéjéből él, amit akkor gyűjtött mikor még magyarokat nevelt, vagy nyelvünkkel művelte. — Ma a jó mozi mint kulturintézményt bátran a színház mellé állíthatjuk.

Anti nikotin osigaretta hüvelyek a legjobbműködésben kaphatók
Glattstein Adolf papírházában.

CSARNOK.

A faluból.

A szomszéd asszonynak szép menyecske lánya
Egy vasárnap este sírvá várt urára.

Könnyei ömölnek a hóhérré párnát,
Melyen át álmodta legédesebb álmát...

„Édesuram jöjjön, haljasson meg engem,
Elmondom én mitől fáj — mi kínozza — lelkem.

Hogy maga mást szeret — arról sugnak —
[bognak]

Fáj a szívem, érzem, — jaj — hogy nem
[házuinak]

— Ma, hogy könnyögrésről baba felé jöttem
Két öreg asszony is ballagott mögöttem
És hallottam a mint össze-össze fogtak:

„Ez a menyecske is láthatna — hisz nem vak.
Egész hosszú télen hogy még ki nem teste
Kihez jár az ura — csaknem minden este.”
Szavuk — mint éles kés — a szívembe vágott,
Egyszerre megdől ott minden boldogságom.
Akiben megbíztam — Istenben nem jobban —
Az uramnak szíve más asszonyt dobban!
És bítem hogy eljár esténként gyölkésre:
S eljárt már asszonyhoz tiltott ölelésre.

Nem tudom kihez jár, nem tudom kit szeret
Élég ha azt tudom, hogy már — nem engemet!
S karja mást ölel, csókol másnak adott...
Mondja hogy nem igaz? mert mindjárt meg-
[halok!]

Almosan szól ura a síró asszonynak:
Hagyj aludni most már — beszélhetünk holnap,
Feljajdul az asszony, kiugrik az ágyból
És nem is öltözik csak fut ki a házból.
Mint ki érzet veszi — rohan az utcára,
Végig fut a falun a Tisza partjára.
Éles kő, fagyos rög gyöngye lábát verzi,
De ő csak a szíve nagy fájdalomát érzi...
Csöndösen hőmpölyög a Tisza előtte...
Susognak, mormolnak a habok fölötté...

Grigassy Jánosné.

Valami tíz évig vette föl a napidíjait.
Egy izben, a főnöke ezt jelenti Tiszának:

— Lauka Dohog. Nem akar többé napidíjaskodni: végkielégítést akar.

— De hiszen nincs törvényes alap. Napidíjnak végkielégítés nem jár. Küld föl Laukot hozzám. Majd megértetem vele.

Lauka megjelent az audiendum verbuira és hogy mily élénk színekkel festhette a hőmegnyomort, elképzelték, ha a takarékos Tisza 2000 koronát utalt ki neki a rendelkezési alaphól — végkielégítésképpen.

Lauka fölvetve a pénzt: de másnap csak ott volt a hivatalban.

A főnöke rátámadt:

— De hiszen ön végkielégítést kapott. El van bocsátva. János, tegyék ki ennek az urnak az íróasztalát...

— Végkielégítést? Hát tudok én 2000 koronából megélni? Nem, méltóságos uram, én a további napidíjakra reflektálok. Jelentsé ezt Tiszá kégyelmesnek.

A minisiteri tanácsos jelentette is.

Tisza egészen felháborodott. Azonnal hívják föl hozzá Laukát.

Lauka bűnbánóan állt előtte.

— Nézze Lauka, — hiszen én mégsem állhatok a parlament előtt, ha maga miatt kérdőre vonnak. Tegnap felveszi a végkielégítést, s ma újra itt van.

Lauka a kezével legyintett.

— Kegyelmes Uram! Komédia az egész. Élmi pedig kell.

... Ki is adták az után is a 10 koronát, de csak néhány hónapra. Tisza elprotezsálta Laukát Nagybecskerekre vármegyei levéltárosnak. Ott jötték aztán divatba a tíz koronás szivességi váltók. 365 darab egy évben.

Szomaházy Sifokon nyaralt, de a szíve a Szent István futásra Budapestre vonzotta. Meg is egyezett Sipulusszal, kinek Kakas Mártonnál dolgozott akkor, hogy Szt. István nap korán reggel fellelegrafirozza, hogy a családja előtt rejtve maradjon a — derth.

Sifokon közös fürdő van. Szoma a nagy Szoma, vígan tubiciskázott a habokban és mitsem sejtő feleségének — előkészítvén az eseményeket — ezt mondogta.

— Istenem ez a Balaton. És én elképzelteljenül boldog vagyok. Boldogságomat csak az rontja, hogy valami nyugtalanító fejtes azt sugja nekem, hogy az a zsarnok Sipulusz fölparancsol ezen a szép napon Budapestre. S e percben a fürdő jár.

— Szomaházy urat valami sürgős távirattal keresik.

— Nem! mondta, — tekintett bánatosan a feleségére. Az én sejtésem. Az én biztos sejtésem.

De mennyire leesett az álla, a mikor a

táviratolt elolvasta. Sipulusz ezt táviratoztta.
Maradj nyugottan. Semmi szükségem rád.

Sipulusz.

A Balaton tükre azóta se adott vissza olyan mosolyt, a milyen a nagy Szoma ábrázalán ekkor láncolt.

Arról folyt a beszélgetés az Otthonban, melyikjárnak van több szabadjegye? Előkerült már a kurdsibaki mezei vasútra szóló éves bérletjegy, a mikor Mándovszky azzal főzte le a társaságot, hogy neki a grönlandi keskeny vágányu vasúton a nagy gaigerhez is van — szabadjegye.

Ebből az alkalommal veletlén aztán föl a Figaro viccel.

Meghalt az újságíró s jelenkezelt Szent Péternek.

— Menjen a pokolba! — támadt rá a menyország szent házfelügyelője.

Ott jelenkezelt tehát, vagyis a pokolban az újságíró; de onnan is tulzsfoltóság miatt elküldték.

Lebetegott otthonatlanul az újságíró a menyország és pokol között az úrbán.

De nem jött zavarba.

Felkuszott egy bolygó. Lapot alapított. És egy hét múlva szabadjegye volt a menyországba, és pokolba is.

(V. L.)

MEGHIVÓ.

A „Szécsényi Népbank Részvénytársaság”

1913. évi március hó 16-ik napján, délelőlt 10 és fél órákor

Szécsényben, a városháza tanácsstermében tartandó

VII. évi rendes közgyűlésére.

A közgyűlés tárgya:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztése és tárgyalása.
2. Felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. Az 1912. évi nyereség felosztása.
4. Igazgató választása 2 évre.
5. H. igazgató választása 2 évre.
6. I igazgatósági tag választása 2 évre.
7. I felügyelői tag választása 2 évre.
8. Alapszabályszerűleg beadott indítványok tárgyalása.

Szécsény, 1913. február hó 12-én

A Szécsényi Népbank Részvénytársaság
igazgatósága.Az eredeti zárszámadások délelőlt 9 és 12 órák közt a közgyűlés napjáig
az intézet helyiségében megtekinthetők.

Hirdetések jutányosan közölhetők a hírlapban.

109—1912. végrl. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a tescheni császár kir. járásbírójának C. III. 1094/125. számú végzése következtében Dr. Teller tescheni ügyvéd által képviselt Kanner Adolf és Társa tescheni cég javára 136 kor. s jár erejéig 1913. évi február hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felfoglalt és 1278 koronára becsült következő ingóságok, és pedig: herlini kendők, üzleti herendezés és kalapok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósa 1913-ik évi V. 241. számú végzése folytán 136 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi november hó 5. napjától járó 6 százalékos kamata és eddig összesen 43 kor. 15 fillérben biróilag már megállapított költségek, és 2 kor. 60. fill. árverés kiúzási díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1913. évi március hó 7. napjának délutáni 3 órája határidőül kiúztatik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén hecsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Szécsény, 1913. évi február hó 21-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ŰRI-SZABÓSÁGA
ŰRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE
ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.
SZÉCSÉNYBEN.

Dús választéku raktárt tart
ércz- és fakoporsókból,
gyászkoszorúkból és az
összes temetkezési cikkekből.

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVAN
elővirág terme
LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: elővirágokban
Glattstein Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállíttatnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegyítisztító- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

Gyászesetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

Glattstein Adolf

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése
A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.
M. kir. dohány- és szivararuda.

SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)

Készít minden a könyvnyomda-
szati szakmába vágó munkákat
modern- és szakszerű kivitelben,
jutányos árak mellett.

Raktáron tart: mindennemű jevel-
papirokat, üzleti könyveket, író-
és rajz eszközöket. Képes levelező
lapokból nagy választék.